JUDECĂTORIA CĂUȘENI
Sediul Bender (*Varnița*)

/Dosarul: 1-36/2026
PIGD: 1-26074707-18-1-11062026/

S E N T I N Ț Ă
În numele legii

9 octombrie 2026 satul Varnița

Judecătoria Căușeni, sediul Bender (*Varnița*)
în componența:
Preşedintelui de şedinţă, judecătorul Grigorii Damaschin
Grefierelor Elena Țîncari și Anastasia Ungureanu

cu participarea:
Procurorului Alina Prohorenco
Apărătorului Ivan Muntean
Inculpatului Maxim Covali
Interpretelor Alexandra Haritonova și Svetlana Ermurache

a examinat în şedinţă publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cu participarea interpretului, cauza penală de învinuire a lui:

Covali Maxim *****, născut la *****, IDNP lipsește, originar și înregistrat la domiciliu în mun. *****, pe str. *****, ap. *****, apatrit, dar rezident al Republicii Moldova (*UAT din stânga Nistrului*), cu studii medii, necăsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) din Cod penal.

Procedura de citare legală, a fost respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 11 iunie 2026 – 9 octombrie 2026.

Cu referire la învinuirea adusă, la materialele cauzei penale și la probele administrate la urmărirea penală, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă U R M Ă T O A R E L E:

A S P E C T E D E F A P T Ş I D E P R O C E D U R Ă

a. Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul ***Maxim Covali***, la data de 18 mai 2026, aproximativ la ora 20 și 50 minute, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, cu intenție directă să treacă ilegal frontiera de stat, contrar prevederilor art. 19 alin. (1) al Legii nr. 28 din 15 februarie 2024 cu privire la frontiera de stat, care prevede că *persoanele şi mijloacele de transport care intră sau ies în/din Republica Moldova pot trece frontiera de stat, iar mărfurile şi alte bunuri care urmează să fie introduse sau scoase din Republica Moldova pot fi transportate peste frontiera de stat doar prin punctele de trecere în timpul programului de lucru*, eludând controlul de frontieră, a trecut ilegal frontiera de stat dintre Republica Moldova și Ucraina, pe direcția localităților Nezavertailovca din Republica Moldova și Grădinița din Ucraina.

1.2. De către organul de urmărire penală, acţiunile lui *Maxim Covali* au fost încadrate juridic conform art. 362 alin. (1) Cod penal, pentru „*trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova prin eludarea sau sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia*”.

b. Aspecte de procedură.

2.1. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Maxim Covali a depus o cerere dactilografiată (f.d.101), prin care acesta a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364^1 din Codul de procedură penală, a indicat că recunoaște integral faptele descrise în rechizitoriu și probele administrate de acuzare, își recunoaște vina și nu solicită administrarea altor probe noi.

2.2. În ședință de judecată, *inculpatul* a confirmat autenticitatea și conținutul cererii, a susținut admiterea acesteia și a reiterat că recunoaște vinovăția.

Apărătorul ales Ivan Muntean, care acționează în baza mandatului avocațial nr. MA 2470759 din 26 iunie 2026 (f.d.98), a confirmat autenticitatea cererii și a susținut examinarea cauzei în procedură simplificată.

Reprezentantul acuzării de stat, *procurorul Aliona Prohorenco* nu a obiectat asupra admiterii cererii, invocând că este dreptul inculpatului de a solicita examinarea cauzei potrivit procedurii simplificate.

2.3. Instanța reține că, potrivit art. 364^1 alin. (1)–(4) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, prin înscris autentic, că recunoaște în

totalitate faptele indicate în rechizitoriu și solicită judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cu condiția să nu solicite probe noi și să existe suficiente date privind vinovăția și persoana acestuia pentru stabilirea pedepsei. În asemenea caz, instanța admite cererea prin încheiere și procedează la audierea inculpatului conform regulilor de audiere a martorului.

2.4. Reieșind din cele expuse, instanța constată că cererea inculpatului Maxim Covali este autentică, exprimă o manifestare de voință clară și conștientă, a fost susținută personal de inculpat și de apărătorul său în ședință de judecată și vizează examinarea cauzei în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, fără solicitarea unor probe noi. În consecință, instanța a admis, prin încheiere protocolară, cererea inculpatului și a dispus examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, procedând la audierea acestuia potrivit regulilor legale.

2.5. Totodată, instanța reține că, potrivit art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Având în vedere principiul contradictorialității, lipsa obiecțiilor din partea acuzării și imposibilitatea instanței de a agrava din oficiu situația inculpatului, admiterea cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată se consideră ca fiind legală și întemeiată.

2.6. Din examinarea materialelor dosarului, instanța constată că fapta inculpatului este stabilită, există suficiente date cu privire la personalitatea acestuia pentru individualizarea pedepsei, rechizitoriul este întocmit cu respectarea art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta a fost corect încadrată juridic conform art. 362 alin. (1) Cod penal. De asemenea, actele de urmărire penală nu sunt pasibile nulității absolute, nefiind identificate încălcări ale principiului legalității sau ale drepturilor fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar partea apărării nici nu a formulat obiecții în acest sens.

2.7. Concomitent, instanța menționează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie, în mod expres, la garanțiile unui proces echitabil, cu condiția ca aceasta să fi putut prevedea consecințele unei asemenea renunțări (*Hermi c. Italiei, para. 74; Sejdovic c. Italiei, para. 87*).

În acest caz, inculpatul Maxim Covali a formulat o cerere autentică, a fost informat de instanță asupra consecințelor procedurii simplificate și, în prezența apărătorului, a menținut cererea sa, renunțând astfel conștient și expres la anumite garanții procesuale pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

c. Poziția părților în dezbateri judiciare.

3.1. *Acuzarea de stat,* reprezentată de *procurorul Aliona Prohorenco* a pledat pentru recunoașterea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate și a efectuat o analiză succintă a probatoriului administrat la urmărirea penală. În opinia sa, aceste probe demonstrează integral faptele comise de acesta și încadrarea juridică, conform celei din rechizitoriu. Procurorul nu a identificat circumstanțe agravante sau atenuante și solicită aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 de unități convenționale. Măsură

preventivă nu este aplicată, fiind încetată de drept, iar cheltuieli judiciare nu au fost, deoarece materiale despre acestea nu au fost prezentate.

3.2. *Apărătorul Ivan Muntean* a subliniat că procesul s-a desfășurat în procedură simplificată la solicitarea inculpatului, iar partea apărării nu are obiecții la învinuire. Totodată, a invocat lipsa circumstanțelor agravante și prezența mai multor circumstanțe atenuante, precum recunoașterea deplină a vinovăției de către inculpatul Maxim Covali, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni din categoria celor ușoare, lipsa antecedentelor penale, căința sinceră, caracterizarea pozitivă la locul de trai, precum și săvârșirea faptei pe fondul unor probleme personale. În temeiul celor expuse, apărătorul a solicitat liberarea inculpatului de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională sub formă de amendă, conform art. 55 din Codul penal, și anexarea cererii respective la materialele cauzei.

3.3. În ultimul cuvânt, *inculpatul Maxim Covali,* a declarat că îi pare rău de cele comise și se căiește sincer.

d. Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

4. *Inculpatul* ***Maxim Covali***, în ședință de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt incriminate, a recunoscut vina și faptele integral, după care a specificat că la data de 17-18 mai 2026, s-a certat cu prietena. Fiind afectat emoțional, a urcat în rutieră și a plecat în direcția Dnestrovsc. A ajuns în Dnestrovsc, a coborât jos și printre localități a plecat în direcția Ucrainei, unde a ajuns într-un sat, numele căruia nu îl ține minte, a mers pe câmpuri până când a ieșit la frontieră cu Ucraina. S-a oprit la punctul de la intrare în sat și a observat o dronă, iar ulterior s-a apropiat o mașină cu grăniceri ucraineni. Ulterior, a fost dus la postul de grăniceri unde a fost audiat și a fost deținut acolo circa două zile. După aceea, a fost luat și condus la frontieră cu Republica Moldova și a fost transmis la organele din Republica Moldova.

La întrebările apărătorului a subliniat că din cauza emoțiilor, având probleme cu prietena și cu serviciul, a decis să se ducă la război în Ucraina. După toate aceste fapte, a înțeles viața și se gândește deja altfel la toată viața sa. Această plecare spre Ucraina a fost un mod de a căuta un alt mod de viață. A specificat că se căiește de cele săvârșite și nu va mai repeta așa ceva.

La întrebarea procurorului a confirmat că și-a dat seama de cele comise, iar la moment activează în calitate de barman.

La întrebările instanței a declarat că și-a dat seama deja că a trecut frontiera ilegal și ar fi de acord cu o pedeapsă cu amendă, deoarece lucrează și nu are posibilitatea să execute muncă neremunerată. De asemenea, afirmă că nu a fost rugat de nimeni să plece în Ucraina, însă la interogatoriu în Ucraina a fost întrebat cine este, de unde vine și telefonul i l-au verificat în fața sa, iar probleme cu sănătatea nu are (f.d.104).

M O T I V A R E A I N S T A N Ț E I

e. Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

5.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța se pronunță asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea unei sentințe de condamnare, achitare sau de încetare a procesului penal, sentința fiind pronunțată în numele legii. Hotărârea instanței trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar aceasta își întemeiază soluția exclusiv pe probele cercetate în ședința de judecată.

În acest context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată doar în măsura în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului a fost dovedită prin ansamblul probelor administrate, fără a se baza pe presupuneri. Instanța reține că orice condamnare trebuie să se sprijine pe probe certe, după verificarea tuturor versiunilor și aprecierea corespunzătoare a eventualelor divergențe, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

5.2. Instanța constată că, în privința inculpatului Maxim Covali, urmărirea penală a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, conform art. 6 alin. (3) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanţa constată că inculpatelor le-a fost adusă la cunoștință atât *natura* și *cauza* acuzației în materie penală, dar și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanţa de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

5.3. Instanța reține că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenție, implică și obligația motivării hotărârii judecătorești. Sub acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze hotărârile (*Hiro Balani c. Spaniei, Van de Hurk c. Olandei, Ruiz c. Spaniei, Boldea c. României*), întinderea acestei obligații variind în funcție de natura cauzei și de argumentele părților. Motivarea hotărârii trebuie să demonstreze că părțile au fost efectiv ascultate (*Tatishvili c. Rusiei*) și că instanța a examinat în mod real mijloacele de probă și argumentele invocate (*Perez c. Franței*).

5.4. Potrivit art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele reprezintă elemente de fapt obținute în condițiile legii, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, a vinovăției și a altor împrejurări relevante pentru justa soluționare a cauzei. În conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă este apreciată sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar probele în ansamblu – din perspectiva coroborării lor, judecătorul formându-și convingerea în mod obiectiv, pe baza examinării integrale a materialului probator și conform legii.

5.5. *Instanța statuează că, deși inculpatul Maxim Covali își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate și fapta incriminată, de către organul de urmărire penală au fost acumulate*

suficiente probe cu privire la caracterul infracțional al faptei comise de el, cât şi a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, la faza urmăririi penale fiind administrate următoarele probe, care au fost acceptate de inculpat în ședința de judecată:

- *Declarațiile martorului Serghei Dîra,* potrivit cărora, a declarat că, activează în calitate de șef al SPFF Pervomaisc a DRE a IGPF a MAI. La data de 19 mai 2026 aproximativ la ora 16 și 00 min., a primit informația de la serviciu pe subdiviziune, precum în aceea zi la ora 22 și 40 min., a fost primită informația că de către patrula ucraineană la data de 18 mai 2026 ora 20 și 50 min., a fost reținut cet. Maxim Covali care a trecut ilegal frontiera de stat pe direcția localităților Nezavertailovac R. Moldova-Hradinitsy Ucraina. Din infomația pe caz cunoaște că cet. Maxim Covali s-a pornit în Ucraina la război deoarece s-a certat cu rudele. El personal a participat la actul de readmisie, preluându-l pe Covali Maxim de la Serviciu grăniceri ai Ucrainei (f.d.31-34);

- *Procesul-verbal de întrevedere de lucru din 18 mai 2026* între reprezentantul serviciului de Grăniceri de Stat din Ucraina, pe sectorul de responsabilitate 25 și a reprezentantului serviciului Poliției de Frontieră a Republicii Moldova, pe sectorul de responsabilitate a Direcției Regionale Est, la, prin care a fost recunoscut de ambele părți faptul trecerii ilegale a frontierei de stat din Ucraina în Republica Moldova, în apropierea semnului de frontieră cu nr. 0553 a unei singure persoane (f.d.9-11);

- *Schema* locului trecerii ilegale a frontierei de stat din Republica Moldova în Ucraina la data de 18 mai 2026 de către Maxim Covali (f.d.16);

- *Copia cererii persoanei supuse readmisiei completată pe numele lui Coval Maxym (născut la ***** în mun. ***** din Republica Moldova, posesor al pașaportului nr. ***** din 3 mai 2024*), semnată de Maxim Covali, tradusă din limba rusă de traducătorul autorizat Maria Filipovici-Smerea, din care rezultă că la data de 18 mai 2026, în jurul orei 20 și 50 min., acesta a traversat ilegal frontiera de stat din Republica Moldova în Ucraina, pe jos, prin ocolirea punctelor de trecere pe direcția localităților Nezavertailovca – Gradinița, în apropierea semnului de frontieră nr. 0553, fiind reținut de patrula grănicerească a Ucrainei (f.d.18-19);

- *Act de primire-predare la frontiera moldo-ucraineană din 20 mai 2026,* potrivit căruia se atestă predarea și preluarea persoanei supuse readmisiei, cet. Koval Maksym, născut la ***** în mun. *****, de către reprezentantul Serviciului de Grăniceri al Ucrainei, Natalia Petrova, și reprezentantul Poliției de Frontieră a R. Moldova (*Direcția regională „Est*"), Serghei Dîra (f.d.26-28);

- *Extrasul din baza de date a Sistemului Informațional Automatizat privind traversările frontierei de stat pentru perioada 20 aprilie 2026 – 20 mai 2026*, potrivit căreia se atestă lipsa vreunei înregistrări privind ieșirea legală a inculpatului Maxim Covali, născut la ***** de pe teritoriul Republicii Moldova prin punctele de trecere a frontierei (f.d.37).

5.6. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

5.7. La caz, instanţa mai susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, deoarece această problemă trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, iar când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, § 33, Dimitrov şi Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

5.8. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei*.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie clară, prin care au renunțat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

5.9. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martor şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă.

5.10. Respectiv, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi declaraţiile inculpatului Maxim Covali, prin care a recunoscut fapta imputată, în coraport cu probele administrate la urmărire penală, instanţa statuează că a avut loc fapta prejudiciabilă, a fost săvârșită de inculpat cu vinovăție și este încadrată în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal, după semnele invocate infra.

5.11. Instanţa notează astfel că declarațiile martorului Serghei Dîra sunt coerente și se completează reciproc cu toate probele în ansamblu. La data de 19 mai 2026, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, acesta a fost informat despre reținerea de către patrula ucraineană, la data de 18 mai 2026, a cetățeanului Maxim Covali, care a trecut ilegal frontiera de stat. Martorul a confirmat participarea sa nemijlocită la procedura de readmisie și preluare a inculpatului Maxim Covali de la organele de frontieră din Ucraina.

5.12. Prin actele de readmisie și înscrisurile anexate la dosar, se confirmă trecerea ilegală a frontierei de stat de către inculpatul Maxim Covali pe direcția Nezavertailovca – Hradinitsy, prin ocolirea punctelor de trecere autorizate. Totodată, informația din Sistemul Informațional Automatizat atestă lipsa vreunei înregistrări privind ieșirea legală a inculpatului de pe teritoriul Republicii Moldova, fapt ce înlătură orice dubiu asupra ilegalității acțiunilor acestuia. Astfel, se confirmă indiscutabil că Maxim Covali a trecut de facto frontiera în Republica Ucraina din

Republica Moldova, dar nu printr-un punct de trecere autorizat și în timpul programului de lucru al acestuia, adică în mod fraudulos și ilicit.

5.13. Corespunzător, din declarațiile inculpatului Maxim Covali, instanța reține că ultimul a recunoscut integral faptele, confirmând că, pe fundalul unor neînțelegeri, fiind afectat emoțional, s-a deplasat spre linia de frontieră și a traversat ilegal frontiera de stat în Ucraina, unde a fost ulterior reținut.

5.14. În motivarea acțiunilor legale ale organelor de urmărire penală și ale poliției de frontieră, instanța mai reține că încadrarea juridică a faptei s-a efectuat în strictă conformitate cu prevederile legii penale, iar înălcările inculpatului vizează prevederile art. *19 alin. (1) din Legea nr. 28 din 15 februarie 2024* cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, care stipulează că *persoanele și mijloacele de transport pot trece frontiera de stat doar prin punctele de trecere autorizate și în timpul programului de lucru*. Respectiv, legislația în vigoare obligă toate persoanele să se supună controlului de frontieră și să nu treacă linia frontierei de stat prin alte locuri. Conform art.2 al acestei legi, frontiera de stat a Republicii Moldova (în continuare – frontieră de stat) reprezintă – *linia ce desparte pe uscat și pe apă teritoriul Republicii Moldova de teritoriile statelor vecine, iar în plan vertical delimitează spațiul aerian și subsolul Republicii Moldova de spațiul aerian și subsolul statelor vecine*.

5.15. Prin urmare, fapta inculpatului Maxim Covali de a traversa linia frontierei de stat în mod clandestin, pe jos, prin ocolirea punctelor de trecere autorizate ale Poliției de Frontieră, întrunește toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) din Codul penal. Probele administrate în cauză înlătură orice dubiu asupra legalității și temeiniciei constatărilor făcute de organele de urmărire penală.

5.16. Respectiv, prin prisma celor enunţate, instanţa apreciază că vinovăţia inculpatului este stabilită prin ansamblul probelor administrate în prezenta cauză penală, care confirmă că Maxim Covali, a trecut ilegal a frontierei de stat elucidând controlul de frontieră, pe direcția localităților Nezavertailovca (*Republica Moldova*) - Grădinița (*Ucraina*), şi astfel, legalitatea acţiunilor agentului constatator nu poate fi pusă la îndoială în condiţiile respectării prevederilor de drept expuse anterior.

5.17. ***Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală în baza art. 362 alin. (1) din Codul penal***, instanţa concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) Cod penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin.(l) din Codul penal, se consideră componenţa a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiaşi articol stabileşte că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

5.18. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii

determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală.

Alin. (2) al aceluiaşi articol stabileşte faptul că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993"* CtEDO a statuat că *o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală ".*

5.19. În acest mod, instanţa constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic* special al infracțiunii prevăzute la art. 362 alin. (1) din Codul penal îl formează relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea frontierei de stat a Republicii Moldova.

În speță, instanța a stabilit că Maxim Covali a atentat la relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea frontierei de stat a Republicii Moldova prin faptul că acesta a trecut frontiera țării, din Republica Moldova spre Ucraina, prin eludarea de la controlul vamal.

5.20. *Latura obiectivă* a infracțiunii incriminate de procuror are o componență tridimensională: 1) *fapta prejudiciabilă ce constă în acțiunea de trecere a frontierei de stat a Republicii Moldova; 2) metoda de săvârșire a infracțiunii – la caz prin sustragere de la controlul efectuat la trecerea frontierei de stat; 3) locul comiterii faptei infracționale – frontiera de stat a Republicii Moldova.*

Instanța subliniază că fapta prejudiciabilă de trecere a frontierei de stat incubă atât acțiunea de intrare pe teritoriul Republicii Moldova, cât și cea de ieșire de pe teritoriul Republicii Moldova. În cazul acesta, inculpatul Maxim Covali a trecut ilegal frontiera prin ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova.

În context, instanța iterează prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 28 din 15 februarie 2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova potrivit căruia, *persoanele și mijloacele de transport care intră sau ies în/din Republica Moldova pot trece frontiera de stat (...) doar prin punctele de trecere în timpul programului de lucru.*

O importanță deosebită în sensul încadrării juridice o are și modalitatea de trecere ilegală a frontierei: *prin eludare* sau *sustragere de la controlul efectuat*. În acest caz, infracțiunea a fost comisă prin *sustragere,* care reprezintă o trecere ilegală prin care se evită în mod direct și total verificarea autorităților, fiind o acțiune flagrant ilegală. Aceasta se manifestă prin trecerea fizică a frontierei verzi (*prin păduri, râuri, fâșii de protecție*) prin locuri unde nu există puncte oficiale de trecere, prin ascunderea fizică în mijloace de transport, prin alte metode de ascundere, etc.

La rândul său, fiind o infracțiune formală, fapta a fost consumată în momentul ieșirii de pe teritoriul Republicii Moldova, după postul de frontieră, adică la 19 mai 2026.

5.21. *Latura subiectivă* a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii reprezintă un semn facultativ în cazul acestei componențe de infracțiune și

de regulă, poate fi interesul material, năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, năzuința de a înlesni comiterea altor infracțiuni sau ilegalități, năzuința de a evita răspunderea pentru infracțiunea comisă anterior și altele. În acest caz, instanța atestă că motivul comiterii infracțiunii de la art. 362 alin. (1) din Codul penal, menționat de către Maxim Covali, inclusiv la urmărirea penală, au fost emoțiile pe fundalul unor certuri și dorința să participe la război.

Inculpatul a recunoscut vina atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată, a depus declarații și a specificat, că și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lui, cunoștea despre faptul că încalcă legea penală și a dorit totuși să treacă frontiera de stat ilegal, prin eludare de control vamal.

5.22. Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani, astfel încât inculpatul Maxim Covali întrunește condițiile subiectului infracțiunii în sensul art. 21 alin. (1) din Codul penal, fiind născut la 3 mai 2024 (*22 de ani*) și este o persoană responsabilă în sensul art. 22 din Codul penal, care la momentul comiterii faptelor ilicite a înțeles caracterul prejudiciabil al faptelor comise și avea capacitate deplină de a-și manifesta voința și a-și dirija acțiunile.

5.23. *Astfel,* instanţa de judecată consideră necesar ca ***Maxim Covali*** să fie condamnat pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. ***362 alin. (1) din Codul penal***, conform semnelor calificative - „*trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova prin sustragerea de la controlul efectuat la trecerea acesteia*”, reieşind din considerentele enumerate anterior, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente şi veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert că inculpatul a comis infracţiunea cu vinovăţie.

De asemenea, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi a probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii în acţiunile lui Maxim Covali, precum şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.

f. Cu privire la individualizarea pedepsei.

6.1. *În drept*, potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

6.2. La stabilirea felului și a măsurii de pedeapsă, instanța de judecată ia în considerație scopul pedepsei penale stabilit în art. 61 alin. (2) din Codul penal – *restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane*. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. La

individualizarea și stabilirea pedepsei, instanța de judecată va ține cont de criteriile stabilite la art. 75 alin. (1) din Codul penal – persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

6.3. Pentru a stabili inițial limitele fixate în Partea specială a Codului penal, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a codului, instanța de judecată reține că la momentul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) din Codul penal de către inculpat, aceasta prevedea o pedeapsă sub formă de muncă amendă în mărime de până la *750 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 ore, sau închisoare de până la 2 ani.*

6.4. În continuare, instanța va aplica prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal în partea ce ține de individualizarea pedepsei potrivit gravității infracțiunii săvârțite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța reține că infracțiunea comisă de inculpat fac parte din categoria infracțiunilor ușoare.

În susținerea sa, apărarea a prezentat suplimentar: - *o caracteristică din 26 iunie 2026*, care nu este emisă de o autoritate publică din Republica Moldova, ci de o entitatea neoficială care își arogă ilegal acest lucru și acționează pe teritoriul din stânga Nistrului, prin care Maxim Covali este caracterizat pozitiv (f.d.99-100).

6.5. Totodată, instanţa de judecată nu a stabilit circumstanțe care agravează răspunderea, conform art.77 Cod penal, dar a identificat prezența circumstanței atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. a) din Codul penal - „*săvârşirea pentru prima dată a unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave*”. Or, conform extrasului din Registrul informației criminalistice și criminologice (F.246), inculpatul nu a mai fost anterior urmărit sau condamnat pentru vrio infracțiune (f.d.46), iar un cazier contravențional nu a fost prezentat.

La fel, la aplicarea pedepsei penale cu închisoare, instanţa subliniază că în contextul aplicării prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală, inculpatul va beneficia de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, muncă sau închisoare, deoarece a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar în acest context, faptul dat nu mai poate fi luat în considerare drept o circumstanţă atenuantă, pentru excluderea unei duble valenţe juridice.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Maxim Covali de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

6.5. În continuare, având în vedere faptul că inculpatul a făcut uz de prevederile legii prin

care cauza penală a fost examinată în ordine simplificată prevăzută la art. 364[1] din Codul de procedură penală, instanța va proceda potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art.80[1] din Codul penal. În conformitate cu prevederile art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

6.6. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. Reieșind din cele expuse, apreciind obiectiv situația inculpatului și împrejurările stabilite în ședința de judecată, instanța consideră că stabilirea pedepsei sub formă de *amendă* care, în opinia instanței, va fi în stare să atingă scopul pedepsei și aceasta ar avea efectul scontat asupra conduitei viitoare a inculpatului şi a consecinţelor la care se expune dacă va mai comite infracţiuni. La fel, la aplicarea pedepsei, instanța conchide că, aplicarea unei pedepse maxime, ar putea genera apariţia unor sentimente de nedreptate şi de neîncredere în lege, ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

6.7. Prin urmare, instanța atestă că potrivit art. 64 alin. (3) Cod penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale. La rândul său, conform art. 80[1] alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea *cu o pătrime a limitelor de pedeapsă* prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu *amendă*, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. Subsecvent, infracțiunea nu reprezintă una din acele componențe expuse în alin. (2) al ultimului articol, pentru care nu este redusă limita minimă.

În acest sens, având în vedere că sancțiunea infracțiunii incriminate nu prevede o limită minimă, se aplică prevederile generale ale art. 64 din Codul penal. Totodată, limita maximă a pedepsei cu amendă, după reducerea cu o pătrime, constituie *562,5* de unități convenționale.

6.8. Din aceste considerente și inclusiv reieșind din poziția participanților, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 362 alin. (1) din Codul penal, instanța va aplica sancțiunea amenzii în cuantum minim de 500 de unități convenționale.

6.9. În același timp, instanța nu consideră oportună stabilirea în privința inculpatului a pedepsei principale cu închisoare, deoarece nu își va atinge scopul. Instanța mai ia în considerare și faptul că inculpatul a declarat expres în ședința de judecată că este încadrat în câmpul muncii și va avea posibilitate să achite amenda, care este în mărime semnificativă și va permite ca inculpatul să înțeleagă caracterul punitiv al sancțiunii sale, dar și să prevină în viitor comiterea unor fapte similare. De altfel, prin această sancțiune, starea materială a inculpatului este afectată suficient ca să înțeleagă caracterul acțiunilor sale și mult mai benefică inclusiv Statului, care obține un beneficiu material în rezultatul executării pedepsei.

Mai mult, în susținerea acestui argument, instanța mai consideră că pedeapsa aplicată trebuie să fie posibilă ca să fie executată de către persoana condamnată. În această situație, potrivit analizei materialelor cauzei, a datelor caracterizante ale inculpatului, dar și a declarațiilor acestuia oferite instanței de judecată, se atestă că pedeapsa închisorii nu este oportună să fie executată de către Maxim Covali, iar pedeapsa cu amendă este justificată. Subsecvent, instanța notează că inculpatul are vârsta de peste 22 de ani, nu a fost deținut niciodată în instituțiile penitenciare și nici urmărit pentru vrio infracțiune, fiind o persoană integrată social. Tot inculpatul a declarat expres că nu poate să execute o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității, ce exclude și acest tip de sancțiune.

6.10. Instanța a mai analizat și consideră că atunci când legiuitorul prevede trei sancțiuni principale aplicabile alternativ, pedeapsa cu închisoare poate avea un caracter mai excepţional, fiind aplicată atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea anume a pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor principale alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

La fel, Curtea Europeană în jurisprudența sa s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (*cauza Varga şi alţii v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, § 158*), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (*cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108*). Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracțiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

6.11. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, fiind vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii faptelor similare.

6.12. De asemenea, instanța respinge cererea apărării privind liberarea inculpatului de răspundere penală în temeiul art. 55 alin. (1) din Codul penal, întrucât întrunirea condițiilor formale prevăzute de norma respectivă nu determină aplicarea automată a acestei măsuri, liberarea fiind facultativă și condiționată de constatarea posibilității corectării persoanei fără supunerea acesteia răspunderii penale. În acest caz, instanța a apreciat că scopurile legii penale pot fi realizate prin aplicarea unei pedepse penale blânde, sub forma amenzii, fără a fi necesară liberarea de răspundere penală. La individualizarea pedepsei au fost avute în vedere vârsta inculpatului, lipsa antecedentelor penale, precum și lipsa prejudiciului material și a cheltuielilor de recuperat, aceste circumstanțe justificând stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, însă fără ca să impună, prin ele însele, renunțarea la răspunderea penală.

Prin urmare, instanța consideră că aplicarea amenzii penale constituie o măsură suficientă și proporțională pentru realizarea scopului pedepsei penale, iar temeiuri suficiente pentru liberarea inculpatului de răspundere penală în condițiile art. 55 alin. (1) din Codul penal nu au fost constatate.

6.13. Prin urmare, instanța consideră că este echitabilă aplicarea unei pedepse cu amendă în mărime de *500 de unități convenționale*, ce constituie potrivit prevederilor art. 64 alin. (2) din Codul penal, echivalentul sumei de *25.000 de lei*, conform reducerii legale în cadrul examinării cauzei în procedură simplificată.

De asemenea, potrivit art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, inculpatul va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult trei zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

6.14. La fel, potrivit prevederilor art. 64 alin. (5) din Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 de unităţi convenţionale.

Potrivit art. 64 alin. (7) Cod penal, în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată poate, potrivit prevederilor art. 67, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunităţii, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii pentru 100 unităţi convenţionale de amendă.

g. Cu privire la măsura preventivă.

7.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

7.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, inculpatul şi apărătorul acestuia nu s-au expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

7.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privinţa inculpatului nu se atestă aplicarea unor măsuri preventive.

7.4. Instanţa relevă că potrivit art. 329 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

7.5. La fel, potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive.

Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre

aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanţă a executării sentinţei*.

7.6. Aşadar, instanţa consideră la moment posibilă aplicarea faţă de Maxim Covali a unei măsuri preventive mai blânde, la caz privind *obligarea de a nu părăsi ţara*, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei. Or, inculpatul a comis o infracţiune mai puțin gravă și a fost sancționat prin această sentință la o pedeapsă neprivativă de libertate, iar acest aspect exclude necesitatea aplicării unei măsuri preventive cu arest.

7.7. În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a aplica faţă de inculpatul măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinţei emise, dar şi în ipoteza în care prezenta sentinţă va fi atacată cu recurs.

h. Cu referire la cheltuielile judiciare și latura civilă.

8.1. În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiuni privind cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

8.2. Potrivit materialelor cauzei, anexei la rechizitoriu cu informația despre cauza penală (*vol.I, f.d.86 verso*) și nici în dezbateri judiciare, acuzarea nu a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare și prin urmare, un asemenea demers nu a fost pus în discuție. În lipsa unor probe care să confirme existența și mărimea cheltuielilor judiciare, instanța este în imposibilitate să dispună încasarea acestora. La fel, infracțiunea comisă nu atestă prezența unei părți vătămate, iar o parte civilă nu a fost identificată.

i. Cu privire la mijloacele materiale de probă.

9.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(l) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În cadrul cauzei penale, nu au fost recunoscute mijloace materiale de probă și instanța nu se va expune la acest subiect.

În conformitate cu prevederile art. 64 și 80^1 din Codul penal, art. 329, 340, 364^1, 384-389, 392-395, 397 şi 437 alin. (1) pct. 1^4) din Codul de procedură penală,

I N S T A N Ț A D E J U D E C A T Ă H O T Ă R Ă Ş T E:

a. Se recunoaște vinovat **Covali Maxim ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 362 alin. (1) din Codul penal, se condamnă şi i se stabileşte o sub formă de amendă în mărime de **500 (*cinci sute*) de unităţi convenţionale**, care reprezintă echivalentul sumei de **25.000 (*douăzeci şi cinci mii*) de lei**.

b. În temeiul art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, se explică lui Maxim Covali că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 (*trei*) zile lucrătoare din

momentul în care hotărârea devine definitivă și executorie, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

c. Se informează Maxim Covali că, potrivit art. 64 alin. (5) și (7) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii cu închisoare, în limitele termenului maxim al pedepsei prevăzute de articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 (*una sută*) de unități convenționale de amendă, iar în cazul în care condamnatul nu este în stare să achite amenda, instanța de judecată o poate înlocui, în condițiile art. 67 din Codul penal, cu muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 (*șaizeci*) de ore de muncă pentru 100 (*una sută*) de unități convenționale de amendă.

d. Se aplică în privința lui Maxim Covali măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*, care se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

e. Sentința se expediază participanților la proces și se publică pe pagina web a instanței judecătorești - https://jcs.instante.justice.md/.

f. Sentinţa este cu drept de atac în ordine de *recurs* la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (*cincisprezece*) zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Bender (*satul Varniţa*), din momentul pronunțării integrale a acesteia, doar cu privire la erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Președintele ședinței,
judecătorul */semnătura/* **Grigorii DAMASCHIN**

Copia corespunde originalului,
judecătorul *Grigorii DAMASCHIN*